

AVIZ

**referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului
între România și Republica Portugheză în domeniul
securității sociale, semnat la București la 1 august 2006**

Analizând proiectul de **Lege pentru ratificarea Acordului
între România și Republica Portugheză în domeniul securității
sociale, semnat la București la 1 august 2006**, transmis de
Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.183 din 22.08.2007,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații
și propuneri:

1. Obiectul de reglementare al prezentului proiect de lege constă în
ratificarea Acordului dintre România și Republica Portugheză în
domeniul securității sociale, semnat la București, la 1 august 2006.
Constituind un tratat internațional bilateral la nivel de stat, Acordul
urmează ca, potrivit prevederii art.19 alin.(1) lit.a) din Legea nr.590/2003
privind tratatele, să fie supus Parlamentului spre a-l ratifica prin lege.

Prin obiectul său, proiectul de act normativ face parte din categoria
legilor ordinare, iar potrivit art.75 alin.(1) din Constituția României,
republicată, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

2. La **textul Acordului**, semnalăm următoarele:

a) În **art.1** - Definiții, la alin.(1) lit.n), termenul de **apatrid** este
definit în baza Convenției privind statutul apatrizilor (New York, 28
septembrie 1954) la care România nu este parte. Ar fi trebuit să se
aibă în vedere, pentru Partea română, definiția din legislația română.

b) În **art.3** figurează, printre alte categorii de lucrători ca
beneficiari ai reglementării, **apatrizii și refugiații, dar și membrii de
familie și urmașii acestora** care au domiciliul pe teritoriul unuia
dintre statele contractante. Întrucât beneficiul decurge din calitatea

fiecăruia de **apatrid** sau de **refugiat**, membrii lor de familie și urmașii lor ar trebui să beneficieze numai dacă ei au calitatea de apatrizi sau de refugiați, deci cu titlu propriu. De aceea, textul apare ca fiind insuficient de elaborat și de precis.

c) Semnalăm, că în **alin.(2) al art.10** apar termeni care nu există în cele două Convenții, ca acela de „**personal auxiliar**” (fiind vorba, în realitate, de **membrii personalului de serviciu**) și cel de „**funcționar public**” (care nu există în dreptul diplomatic și consular), iar **personalul privat** poate aparține nu numai agentului diplomatic, ci și celorlalte categorii de membri ai misiuni diplomatice.

Pentru rigoarea normativă a textului era mai potrivit să se trimită la cele două Convenții, la care atât România cât și Portugalia sunt părți (așa cum s-a procedat în Convențiile de desființare a dublei impuneri).

d) Menționăm că, potrivit art.70 alin.(3) și (4) din Legea nr.24/2000, proiectul de lege trebuie supus spre adoptare însoțit de textul actului internațional în limba originală și în traducere oficială sau autorizată, fiind ștampilat pe fiecare pagină.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr.

12/25.08.2007